

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 9. Emendata multa è libro tertio De officijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

ipse quidem factum suum defendere posse videtur: ita eum interrogabant: *Placet hoc tibi?* Sic Terentiana deprehensum Chæream leuiter obrogans, *Satin' hoc tibi placet?* Cicero epistola sexta libri in quo nunc versamur: *Sed bene tu inquit hoc placet hoc tibi?* Tibullus in carmine obscuro: *... qui sub arborum coma: & quæ sequuntur* enim adscribere. In eadem epistola, vbi vult legere: *At nunc Cælius, non dico equidem, quid egerit: legere est, quidquid egerit.* In octaua, *meros terrores, non ut ego, miros.* In vltima verò, *Accepi ab Acasto, meo seruo meo statim tuas litteras.*

Emendata multa è libro tertio De officijs.

CAPVT IX.

CICERONIS verba sunt è tertio De officijs. *Accedit eodem testis locuples Possidonius, qui scribit in quadam epistola, P. Rutilium Rufum, qui Panætium audierat, dicere solere, vt nemo pictor esset inuentus, qui Veneris eam partem, quam Apelles inchoatam reliquisset, absolueret. oris enim pulchritudo reliqui corporis inchoandi spem aufererat: sic ea quæ Panætius prætermisisset non perfecisset, propter eorum quæ fecisset præstantiam, neminem persecuturum. Quibus in verbis sæpe admirandam, cur additum esset illud, & non perfecisset, enim quæ prætermiserat Panætius, ea non modo non perfecerat, sed inchoauerat quidem. Sed veterum libri admirationem sustulerunt, quorum in plenissima postrema eius comprehensionis pars ita legitur: *quæ Panætius prætermisisset, propter eorum quæ perfecisset præstantiam, neminem persecutum.* In eodem libro, de Cæsaribus cæde, etsi eum non nominat, loquitur.*

vulgò legas: *Vicit igitur vilitas honestatem: imò verò honestatem vilitatem secuta est.* At in vetustioribus quanto melius: *Vicit igitur vilitas honestatem: imò verò honestatem vilitas consecuta est.* Significat enim factum illud hoc dictum fuisse per se, utile *καὶ συμβεβηκός.* Vnum præterea locū subijciam, qui nusquam ille quidem in vulgariis libris emendatè legitur: sed in libris præclari illius correctoris ita deprauatus est, vt ipsius sententiæ, aliquot vocum temerè additarum congestu obrutæ, quasi per nebulam, tenue quoddam vestigium appareat. Et fuit ea illius consuetudo, vt non tam quaereret interdum, quid dixisset Cicero, quàm quid ipsum dicere oportuisse censeret. Sed tota res mihi paulo altius repetenda est: vt etiam in ijs Ciceronis verbis quæ non multò antecedunt eum quem purgare intendimus locum, maculæ quædam eluantur. Quæritur igitur Cicero, necne interdum viro bono alium lædere, de quæ illius cõmodis aliquid detrahere. Ac primum illud quasi principium ponit, humanam societatis arctissimum vinculum esse, magis arbitrari esse contra naturam, hominem homini detrahere sui cõmodi causa, quàm omnia incommoda subire vel externa, vel corporis, vel etiam ipsius animi, *seruantem salutem.* Ita enim planè legendum est, non vt vulgò, *que videntur iniustitia.* Vetus scriptura deprauata est, *centent in iustitiam.* Deinde, paucis interiectis, addit: *Quid? si Phalarum, crudelem tyrannum, & immanem, vir bonus, ne ipse sigore conficiatur, vestiuu spoliæ possit, nonne faciat: Hic libri mei veteres habent, ne ipse algore pereat.* sed utroque modo eadem sententia efficitur. Deinde eam quæstionem, adhibita distinctione, explicat his verbis: *Nam siquid homini ad nullam partem vili, vilitatis tua causa detraxeris, inhumanè feceris contra naturam.*

Lucreti
lectiones
III
8

*tura legem. quibus verbis ne homini quidē placet
 tili significat, quidquam sapientem detrahere deo-
 re, utilitatis suæ causa. At ille, quem dico, ita colli-
 Nam siquid homini, homo ad nullam rem vilis, vtilitas
 tua causa detraxeris. Ineptè. Instituta enim quaestio
 hoc modo, Num sapiens homini ad nullam rem vilis
 quid aliquando detrahere possit. non autem: Nam homo
 ad nullam rem vilis. Ita enim paulo antè quaesitum est
 Nonne igitur sapiens, si fame ipse conficiatur, abstulit
 bum alteri homini ad nullam rem vilis? Negat igitur
 cetero, id utilitatis priuatæ causa licere. Deinde addit
 Sin autem is tu sis, qui multam utilitatem Reip. atque ho-
 minum societati, si in vita remaneas, adferre possis: si
 ob eam causam alteri detraxeris, non sit reprehendendum
 Ob eam causam, id est, non ob tuam utilitatem, sed
 blicam. Sequitur: Sin autem id non sit eiusmodi: si
 cuique incommodum ferendum est potius, quàm de alterius
 commodis detrahendum. Liber autem vetus, quo nunc
 vtor, ita habet: Sin autem is non sit eiusmodi. vnde collo-
 go librarium, primò per errorem, cum scripsisset
 rediisse denuò ad superius membrum, cuius principium
 pium erat, sin autem is tu sis. deinde, errore animaduer-
 so, non deleuisse quidem duas voces, quas frustra re-
 petierat, autem is, sed cetera persecutum. Vt sit vera lo-
 ctio: sin non sis eiusmodi. Solebant enim homines im-
 periti, qui auctorum aut proauctorum nostrorum tempo-
 ribus, victum sibi describendis libris quaeritabant, qui
 perperam scripserunt, non delere: ne libros suos, mul-
 tis lituris deformatos, minus vendibiles redderent,
 iterùmue totas paginas describere cogerentur: sed ut
 ut erant omissis cetera persequi. Atque ea res inno-
 merabilem errorum copiam in omne scriptorum ge-
 nus inuexit.*

Xm-